

Food and Agriculture
Organization of the
United Nations

International
Plant Protection
Convention

ISPM 12

ENG

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY DLA ŚRODKÓW

Świadectwa fitosanitarne

Opracowanie: Sekretariat
Międzynarodowej Konwencji Ochrony
Roślin (IPPC)

Tę stronę celowo pozostawiono pustą

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY
DLA ŚRODKÓW
FITOSANITARNYCH

ISPM 12

Świadectwa fitosanitarne

Opracowanie: Sekretariat
Międzynarodowej Konwencji Ochrony
Roślin **Przyjęto w 2022 r.;**
opublikowano w 2022 r.

Elementy wymagane przy cytowaniu:

Sekretariat IPPC. 2022. *Świadectwa fitosanitarne*. Międzynarodowe Standardy Dla Środków Fitosanitarnych nr 12 Rzym. FAO w imieniu Sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin.

Treść i sposób prezentacji materiału w niniejszym opracowaniu informacyjnym nie implikują wyrażenia przez Organizację ds. Żywności i Rolnictwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (FAO) jakiegokolwiek opinii dotyczącej sytuacji prawnej lub poziomu rozwoju jakiegokolwiek kraju, terytorium, miasta lub obszaru lub ich władz lub dotyczącej wyznaczenia ich granic. Umieszczenie w tekście nazw firm lub produktów bez względu na to, czy zostały one objęte ochroną patentową, nie implikuje, że są one aprobowane lub zalecane przez FAO i preferowane w stosunku do innych nie wymienionych firm lub produktów o podobnych charakterze.

Poglądy wyrażone w niniejszym opracowaniu informacyjnym są poglądami autora (autorów) i nie koniecznie odzwierciedlają poglądy lub politykę FAO.

© FAO, 2022

Niektóre prawa zastrzeżone. Niniejsze opracowanie udostępniono na zasadzie licencji Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike Licencja 3.0 IGO (CC BY-NC-SA 3.0 IGO <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/igo/legalcode>).

Zgodnie z warunkami niniejszej licencji, niniejszy utwór może być kopiowany, redystrybuowany i adaptowany do celów niekomercyjnych pod warunkiem odpowiedniego oznaczenia źródła. W żadnym przypadku wykorzystania niniejszego utworu nie należy zawierać sugestii, jakoby FAO popierało jakąkolwiek konkretną organizację, produkt lub usługę. Używanie logo FAO jest niedozwolone. W przypadku adaptacji utworu, musi być ona objęta taką samą lub równoważną licencją Creative Commons. W przypadku tłumaczenia niniejszego utworu, musi ono zawierać następujące zastrzeżenie oraz dane o źródle: „Niniejsze tłumaczenie nie zostało przygotowane przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO). FAO nie ponosi odpowiedzialności za treść lub dokładność tego tłumaczenia. Oryginalne wydanie w języku angielskim jest wydaniem autorytatywnym.”

Spory wynikające z licencji, których nie można rozstrzygnąć polubownie, będą rozstrzygane w drodze mediacji i arbitrażu zgodnie z artykułem 8 licencji, chyba że w niniejszym dokumencie postanowiono inaczej. Obowiązującymi zasadami mediacji będą zasady mediacji Światowej Organizacji Własności Intelektualnej www.wipo.int/amc/en/mediation/rules a arbitraż będzie prowadzony zgodnie z Regulaminem arbitrażu Komisji Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL).

Materiały osób trzecich. Użytkownicy chcący wykorzystać zawarte w niniejszym utworze materiały autorstwa osób trzecich, takie jak tabele, rysunki lub obrazy, ponoszą odpowiedzialność za ustalenie, czy do takiego wykorzystania potrzebne jest zezwolenie oraz za uzyskanie go od właściciela praw autorskich. Ryzyko roszczeń wynikających z naruszenia praw do zawartego w utworze jakiegokolwiek elementu będącego własnością osób trzecich spoczywa wyłącznie na użytkowniku.

Sprzedaż, prawa i udzielanie licencji. Produkty informacyjne FAO są dostępne na stronie internetowej FAO (www.fao.org/publications) i można je nabyć za pośrednictwem publications-sales@fao.org. Wnioski o wykorzystanie do celów komercyjnych należy składać za pośrednictwem www.fao.org/contact-us/licence-request. Zapytania dotyczące praw i licencji należy kierować na adres copyright@fao.org.

W przypadku powielania tego ISPM należy zawrzeć informację, iż aktualnie przyjęte wersje ISPM są dostępne do pobrania na stronie www.ippc.int.

Dla celów oficjalnych odniesień, kształtowania polityki lub unikania i rozstrzygania sporów można odwoływać się wyłącznie do ISPM opublikowanych pod adresem www.ippc.int/en/core-activities/standards-setting/ispm/#614.

Historia publikacji

To nie jest urzędowa część standardu.

1996-05 CEPM-3 - podniesiono temat *Świadectwa fitosanitarne* (1996- 003).

1996-08 ekspercka grupa robocza (EWG) opracowała projekt tekstu. 1997-10 CEPM-4 - odłożono dyskusję na później.

1998-05 CEPM-5 - przeprowadzono dyskusję nt projektu tekstu.

1999-05 CEPM-6 - dokonano zmian w projekcie i zatwierdzono do przesłania do konsultacji.

1999-06 Konsultacje.

2000-11 Komitet ds. Standardów Tymczasowych (ISC-2) dokonał przeglądu projektu do przyjęcia.

2001-04 ICPM-3 przyjęła standard.

ISPM 12. 2001. *Wytyczne w sprawie świadectw fitosanitarnych.* Rzym, IPPC, FAO.

2006-04 CPM-1 - dodano temat *Zmiana ISPM 12* (2006-035).

2006-11 Komitet ds. Standardów (SC) zatwierdził specyfikację 38 (*Zmiany ISPM 7 oraz ISPM 12*).

2008-02 EWG dokonała przeglądu projektu.

2009-05 SC dokonał zmian w projekcie i zatwierdził jego przesłanie do konsultacji. 2009-06 Konsultacje.

2010-02 Sprawozdawca zmienił projekt na podstawie uwag z konsultacji.

2010-05 SC-7 dokonał przeglądu projektu.

2010-11 SC zatwierdził przedłożenie projektu do przyjęcia, wprowadzanie zmian do dodatku 1 nie zostało zakończone.

2011-03 CPM-6 - przyjęto zmieniony ISPM 12.

ISPM 12. 2011. *Świadectwa fitosanitarne.* Rzym, IPPC, FAO.

2011-06 Permanentna grupa robocza ds. certyfikacji elektronicznej.

2012-02 Sprawozdawca i komitet sterujący IPPC ds. ePhyto opracowali projekt tekstu.

2012-04 SC zmienił i zatwierdził projekt do przekazania do konsultacji. 2012-06 Konsultacje.

2012-11 Sprawozdawca zmienił projekt na podstawie uwag z konsultacji.

2013-05 SC-7 dokonał przeglądu projektu.

2013-06 Okres zgłaszania uwag istotnych.

2013-10 Sprawozdawca zmienił projekt na podstawie istotnych uwag.

2013-11 SC zatwierdził przedłożenie projektu do przyjęcia.

2014-04 CPM-9 - przyjęto zmieniony dodatek 1 do ISPM 12. 2014-09 Sekretariat poprawił tytuł w języku angielskim dodatku 1, który został błędnie zmieniony po przyjęciu, na następujący: *Electronic phytosanitary certification, information on standard XML schemas, and exchange mechanisms* (2014).

Tytuł obecnie dokładnie odpowiada wersji dodatku 1 przyjętej przez CPM.

ISPM 12. Dodatek 1 2014. *Elektroniczne świadectwa fitosanitarne, informacje o standardowych schematach XML i mechanizmach wymiany* (2014). Rzym, IPPC, FAO.

2015-03 CPM-10 - wprowadzono poprawki dotyczące „statusu fitosanitarnego”.

2015-04 Sekretariat IPPC uwzględnił poprawki i przeformatował standardy po anulowaniu procedury normalizacyjnej z CPM-10 (2015). Sekretariat poprawił także tytuł dodatku 1 zastępując słowo „schemes” słowem „schema”.

2015-09 Sekretariat IPPC wprowadził drobne zmiany redakcyjne.

2017-10 Biuro CPM zgodziło się, w wyjątkowych okolicznościach, na wprowadzenie poprawek dostosowujących do programu pilotażowego ePhyto i zwróciło się do Sekretariatu IPPC o ich natychmiastowe zastosowanie.

2016-04 CPM 11 - dodano temat *Ukierunkowane zmiany w ISPM 12 (Świadectwa fitosanitarne) w odniesieniu do reeksportu* (2015-011).

2018-02 SC zatwierdził specyfikację

67. 2019-12 EWG opracował tekst standardu.

2020-04 SC dokonał przeglądu w trybie systemu komentarzy online (OCS) (w zastępstwie odwołanego posiedzenia SC 2020-05) i zatwierdził do pierwszych konsultacji za pośrednictwem e-decyzji (2020_eSC_May_18), zgadzając się również na włączenie pewnych poprawek w tekście wykraczających poza zakres ukierunkowanego przeglądu ISPM 12 w odniesieniu do reeksportu, w celu poprawienia terminologii i spójności w standardzie.

2020-07 Pierwsze konsultacje.

2021-05 SC-7 - zmiana i zatwierdzenie projektu do przekazania do powtórnych konsultacji.

2021-07 Powtórne

konsultacje. 2021-10 SC - wprowadzenie zmian w trybie OCS.

2021-11 SC - zmiana i rekomendacja przyjęcia przez CPM.

2022-04 CPM-16 - przyjęcie zmienionego standardu.

ISPM 12. 2022. *Świadectwa fitosanitarne.* Rzym, Sekretariat IPPC, FAO.

Historia publikacji - ostatnia aktualizacja: 2022-04

SPIS TREŚCI

Przyjęcie	6
WSTĘP.....	6
Zakres	6
Źródła	6
Definicje.....	6
Ogólny opis wymagań	6
Kontekst	7
Wymagania dotyczące systemu świadectw fitosanitarnych	8
1. Świadectwa fitosanitarne.....	8
1.1 Cel świadectw fitosanitarnych	8
1.2 Typy i formularze świadectw fitosanitarnych	8
1.3 Załączniki do świadectw fitosanitarnych	9
1.4 Elektroniczne świadectwa fitosanitarne	9
1.5 Sposób przekazywania.....	9
1.6 Okres ważności	9
2. Czynności podejmowane wobec wydanych świadectw fitosanitarnych	10
2.1 Poświadczane kopie świadectw fitosanitarnych	10
2.2 Wydawanie zastępczych świadectw fitosanitarnych	10
2.3 Zmiany w świadectwach fitosanitarnych	10
3. Uwagi dotyczące krajów importujących oraz KOOR wydających świadectwa fitosanitarne	10
3.1 Nieakceptowane świadectwa fitosanitarne	11
3.1.1 Nieważne świadectwa fitosanitarne	11
3.1.2 Niezgodne z prawem świadectwa fitosanitarne	11
3.2 Fitosanitarne wymagania importowe dotyczące przygotowywania i wystawiania świadectw fitosanitarnych.....	12
4. Szczegółowe aspekty przygotowywania i wystawiania świadectw fitosanitarnych	12
5. Wytyczne i wymagania dotyczące wypełniania poszczególnych działów fitosanitarnego świadectwa eksportowego	13
6. Uwagi dotyczące reeksportu	18
6.1 Uwagi dotyczące wydawania fitosanitarnych świadectw reeksportowych	18
6.1.1 Sprawdzenie fitosanitarnych wymagań importowych kraju przeznaczenia	18
6.1.2 Przepakowywanie, przeładowywanie, składowanie, dzielenie lub łączenie przesyłek	18
6.1.3 Uwagi ogólne	19
6.2 Uwagi dotyczące wydawania fitosanitarnych świadectw eksportowych w określonych przypadkach reeksportu.....	19
6.3 Inne uwagi dotyczące reeksportu	19
7. Uwagi dotyczące tranzytu	20
ZAŁĄCZNIK 1:Wzór fitosanitarnego świadectwa eksportowego	21
ZAŁĄCZNIK 2:Wzór fitosanitarnego świadectwa reeksportowego	22

DODATEK 1:Elektroniczne świadectwa fitosanitarne, informacje o standardowych schematach XML i mechanizmach wymiany (2014) 23**Wstęp 23**

1. Struktura wiadomości XML 23
2. Zawartość schematu XML 23
 - 2.1 Nazwy krajów 24
 - 2.2 Nazwy naukowe roślin i szkodników 24
 - 2.3 Opis przesyłki 24
 - 2.4 Zabiegi.....24
 - 2.5 Deklaracje dodatkowe 24
 - 2.6 Imię i nazwisko upoważnionej osoby 24
3. Mechanizmy bezpiecznej wymiany danych 24
4. Elektroniczne fitosanitarne świadectwo reeksportowe 25
 - 4.1 Elektroniczne reeksportowe świadectwo fitosanitarne z oryginalnym eksportowym świadectwem fitosanitarnym w formie elektronicznej 25
 - 4.2 Elektroniczne reeksportowe świadectwo fitosanitarne z oryginalnym świadectwem fitosanitarnym w formie papierowej 25
 - 4.3 Reeksportowe świadectwo fitosanitarne w formie papierowej z oryginalnym świadectwem fitosanitarnym w formie elektronicznej 25
5. Zarządzanie elektronicznymi świadectwami fitosanitarnymi wydawanymi przez KOOR 25
 - 5.1 Problemy z dostępem do świadectw 25
 - 5.2 Zmiana i wymiana 26
 - 5.3 Anulowanie wysyłki 26
 - 5.4 Poświadczona kopia 26
6. Deklarowana nazwa i adres odbiorcy 26

DODATEK 2:Zalecane sformułowania do użycia w deklaracjach dodatkowych 27

Przyjęcie

Niniejszy standard został przyjęty podczas trzeciej sesji Tymczasowej Komisji ds. Środków Fitosanitarnych w kwietniu 2001 r. jako *Wytyczne ws. świadectw fitosanitarnych*. Pierwszą zmianę standardu przyjęto podczas szóstej sesji Komisji ds. Środków Fitosanitarnych w marcu 2011 r. Zmieniony Dodatek 1 przyjęto podczas dziewiątej sesji Komisji ds. Środków Fitosanitarnych w kwietniu 2014 r. Ukierunkowaną zmianę ISPM 12 w zakresie reeksportu przyjęto podczas szesnastej sesji Komisji ds. Środków Fitosanitarnych w kwietniu 2022 r. w bieżącej formie.

WSTĘP

Zakres

Niniejszy standard opisuje wymagania i wytyczne dotyczące przygotowywania i wystawiania świadectw fitosanitarnych (świadectw fitosanitarnych dla eksportu i świadectw fitosanitarnych dla reeksportu).¹

Szczegółowe wytyczne w sprawie wymagań i komponentów systemu świadectw fitosanitarnych, który powinien zostać wdrożony przez krajowe organizacje ochrony roślin (KOOR) zawarte są w ISPM 7 (*System świadectw fitosanitarnych*)

Odniesienia

Niniejszy standard zawiera odniesienia do Międzynarodowych Standardów dla Środków Fitosanitarnych (ISPM). ISPM są dostępne na portalu International Phytosanitary Portal (IPP) pod adresem <https://www.ippc.int/core-activities/standards-setting/ispms>.

IPPC. *Międzynarodowa Konwencja Ochrony Roślin*. Rzym, IPPC, FAO.

Definicje

Definicje terminów fitosanitarnych użytych w niniejszym standardzie znaleźć można w ISPM nr 5 (*Słownik terminów fitosanitarnych*).

Ogólny opis wymagań

Świadectwa fitosanitarne są wystawiane przez KOOR i potwierdzają, że przesyłki spełniają fitosanitarne wymagania importowe. Świadectwo fitosanitarne na eksport lub reeksport może być wystawione wyłącznie przez urzędnika publicznego posiadającego kwalifikacje techniczne oraz odpowiednie upoważnienie KOOR.

Fitosanitarne świadectwo eksportowe zazwyczaj wydaje KOOR w kraju, gdzie rośliny, produkty roślinne lub artykuły podlegające innym regulacjom zostały wyprodukowane lub przetworzone. Świadectwo fitosanitarne reeksportowe wydaje KOOR w kraju reeksportu (kraju, gdzie towar nie został wyprodukowany, ani przetworzony w sposób zmieniający jego charakter), jeżeli przesyłka nie była zagrożona porażeniem przez agrofagi podlegające przepisom kraju przeznaczenia i spełnia fitosanitarne wymagania importowe tego kraju, po okazaniu oryginalnego świadectwa fitosanitarnego lub jego poświadczoną kopii (zwanej dalej „poświadczoną kopią”).

KOOR korzystają z wzoru świadectwa fitosanitarnego IPPC.

Jeżeli wymagane informacje o zdrowiu roślin nie mieszczą się w wyznaczonym miejscu na świadectwie fitosanitarnym, można dodać je w formie załącznika.

¹ W IPPC jest mowa o „świadectwie fitosanitarnym” w przypadku eksportu oraz o „świadectwie fitosanitarnym dla reeksportu” w przypadku reeksportu. W celu zachowania prostoty i jednoznaczności w niniejszym standardzie używane są terminy „eksportowe świadectwo fitosanitarne” i „reeksportowe świadectwo fitosanitarne dla reeksportu”. Termin „świadectwa fitosanitarne” (w liczbie mnogiej) obejmuje oba rodzaje świadectw.

Świadectwa fitosanitarne powinny towarzyszyć przesyłkom lub mogą być przekazane pocztą lub w inny sposób lub, jeżeli kraje tak uzgodnią, KOOR mogą stosować elektroniczne świadectwa fitosanitarne, których język, struktura wiadomości i protokoły wymiany będą ustandaryzowane.

Świadectwa fitosanitarne mogą mieć ograniczony okres ważności. KOOR w kraju eksportu lub importu mogą wprowadzać odpowiednie zastrzeżenia w tym zakresie.

Należy postępować zgodnie z określonymi procedurami w przypadku zastępczych świadectw fitosanitarnych, poświadczonych kopii świadectw oraz zmian na świadectwach. Świadectwa wystawione nieprawidłowo lub z naruszeniem prawa nie powinny być akceptowane.

Szczególną uwagę zwraca się na sytuacje związane z reeksportem, zwłaszcza gdy kraj reeksportera nie wymaga świadectwa fitosanitarnego przy imporcie danego towaru, ale kraj przeznaczenia wymaga zastosowania określonych środków fitosanitarnych w kraju pochodzenia.²

KONTEKST

Świadectwa fitosanitarne są wystawiane w celu potwierdzenia, że przesyłki spełniają fitosanitarne wymagania importowe; wystawia się je dla większości roślin, produktów roślinnych i innych artykułów objętych przepisami będących w obrocie międzynarodowym. System świadectw fitosanitarnych przyczynia się do ochrony roślin, w tym roślin uprawnych i innych oraz dzikiej flory (w tym roślin wodnych), siedlisk i ekosystemów w krajach importujących. System świadectw fitosanitarnych ułatwia również międzynarodowy obrót roślinami, produktami pochodzenia roślinnego i innymi artykułami objętymi przepisami przez wprowadzenie dokumentu uzgodnionego na forum międzynarodowym oraz związanych z nim procedur.

Artykuł V.2(a) IPPC mówi jak powinny być wystawiane świadectwa fitosanitarne:

Kontrola i inne powiązane czynności prowadzące do wydania świadectw fitosanitarnych zostaną przeprowadzone wyłącznie przez władze państwowej organizacji ochrony roślin. Świadectwa fitosanitarne wydawane są przez technicznie wykwalifikowanych urzędników państwowych odpowiednio upoważnionych przez państwową organizację ochrony roślin do działań w jej imieniu i pod jej kontrolą posiadających taki zakres wiedzy i dostępnych informacji, jaki pozwala organom umawiających się stron dokonujących importu uznać takie świadectwa za dokumenty wiarygodne.

[Patrz również ISPM 7]

Zapis ten został objaśniony podczas Konferencji FAO w 1997 r. podczas przyjmowania zmian do IPPC: „Uznaje się, że... pojęcie ‘urzędników państwowych, upoważnionych przez państwową organizację ochrony roślin’ obejmuje również pracowników krajowej organizacji ochrony roślin”. „Państwowy” w tym kontekście oznacza osoby zatrudnione przez administrację rządową, a nie firmy prywatne. „Obejmuje również pracowników krajowej organizacji ochrony roślin” oznacza, że urzędnik może, ale nie musi być bezpośrednio zatrudniony przez KOOR.

IPPC określa również wymagania dotyczące korzystania z wzoru świadectwa fitosanitarnego (w Artykule V.3):

Żadna z Umawiających się Stron nie będzie wymagać dla roślin, produktów roślinnych lub obiektów podlegających przepisom importowanych na jej terytorium świadectw fitosanitarnych innych niż te zawarte w załączniku do niniejszej Konwencji. Wszelkie wymagania dotyczące deklaracji dodatkowych ograniczone są do deklaracji uzasadnionych technicznie.

² W niniejszym standardzie, o ile nie zaznaczono inaczej, wymagania określone dla wydawania reeksportowego świadectwa fitosanitarnego dotyczą tylko kraju pochodzenia (wydawanie świadectwa fitosanitarnego przy eksporcie), kraju reeksportu (wydawanie reeksportowego świadectwa fitosanitarnego) i kraju przeznaczenia.

WYMAGANIA DOTYCZĄCE SYSTEMU ŚWIADECTW FITOSANITARNYCH

1. Świadectwa fitosanitarne

1.1 Cel świadectw fitosanitarnych

Świadectwa fitosanitarne wydaje się, aby zaświadczyć, że rośliny, produkty pochodzenia roślinnego i inne artykuły objęte przepisami spełniają fitosanitarne wymagania importowe krajów importujących i że są one zgodne z klauzulą zaświadczącą. Świadectwa fitosanitarne mogą również być wydawane w przypadku reeksportu do innych krajów. Świadectwa powinny być wydawane wyłącznie do tych celów.

1.2 Typy i formularze świadectw fitosanitarnych

W załączniku do IPPC mowa jest o dwóch rodzajach świadectw; „świadectwie fitosanitarnym” (patrz załącznik 1 do niniejszego standardu) stosowanym w eksporcie oraz „fitosanitarnym świadectwie reeksportowym” (patrz załącznik 2 do niniejszego standardu) stosowanym w reeksporcie.³

Świadectwo fitosanitarne eksportowe zazwyczaj wydaje KOOR kraju pochodzenia. Fitosanitarne świadectwo eksportowe opisuje przesyłkę oraz, dzięki klauzuli zaświadczającej, dodatkowym deklaracjom i rejestrowi zabiegów, stanowi oświadczenie, że przesyłka spełnia fitosanitarne wymagania importowe. Fitosanitarne świadectwo eksportowe może być również wydane w określonych przypadkach reeksportu roślin, produktów pochodzenia roślinnego i innych artykułów objętych przepisami pochodzących z krajów innych, niż kraj reeksportera, jeżeli spełnianie fitosanitarnych wymagań importowych może zostać poświadczony przez ten kraj (np. w drodze inspekcji).

Fitosanitarne świadectwo eksportowe może wydać KOOR kraju reeksportującego w przypadku, gdy towar w przesyłce nie został wyprodukowany lub przetworzony w celu zmiany jego charakteru w tym kraju i wyłącznie po okazaniu oryginału świadectwa fitosanitarnego lub jego poświadczonej kopii. Fitosanitarne świadectwo reeksportowe stanowi powiązanie ze świadectwem fitosanitarnym wydanym w kraju eksportu i uwzględnia wszelkie zmiany w zakresie związanego z agrofagami ryzyka dla przesyłki, które mogły zajść w kraju reeksportu.

Stosuje się takie same procedury zarządzania wydawaniem tych dwóch typów świadectw fitosanitarnych oraz systemy gwarantujące ich zgodność z prawem.

Zgodnie z Artykułem V.2(b) IPPC, wzór świadectwa fitosanitarnego IPPC zawiera standardowy tekst, zgodnie z którym należy formułować wydawane świadectwa fitosanitarne. Standaryzacja świadectw fitosanitarnych jest konieczna dla zapewnienia spójności, rozpoznawalności i zagwarantowania, że najistotniejsze informacje zostaną w nich ujęte. Zachęca się KOOR do korzystania z jednego formularza fitosanitarnego świadectwa eksportowego oraz jednego formularza fitosanitarnego Reeksportowe świadectwo fitosanitarne w formie reeksportowego i do umieszczenia wzorów tych formularzy na Międzynarodowym Portalu Fitosanitarnym (IPP) (<https://www.ippc.int>) w sposób uniemożliwiający fałszerstwo.

Świadectwa fitosanitarne mogą mieć formę papierową lub elektroniczną, jeżeli ta druga jest akceptowana przez KOOR kraju importującego.

Świadectwa fitosanitarne w formie elektronicznej stanowią elektroniczny ekwiwalent tekstu i danych świadectw fitosanitarnych w formie papierowej, włącznie z klauzulą zaświadczącą, przekazywany przy pomocy uwierzytelnionych i bezpiecznych środków elektronicznych z KOOR kraju eksportującego do KOOR kraju importującego. Za elektroniczne wydawanie świadectw fitosanitarnych nie uważa się przetwarzania tekstu lub generowania metodami elektronicznymi papierowych formularzy następnie dystrybuowanych drogą inną niż elektroniczna. Również przekazywanie elektronicznej wersji świadectwa papierowego (np. pocztą elektroniczną) nie jest uznawane za elektroniczne wydawanie świadectw fitosanitarnych.

³ Patrz Zakres, przypis 1, dotyczący terminologii.

KOOR powinny zabezpieczać papierowe świadectwa fitosanitarne przed fałszerstwem, na przykład poprzez użycie specjalnego papieru, znaki wodne lub specjalny druk. Zabezpieczenia należy stosować również w przypadku świadectw elektronicznych.

Świadectwa fitosanitarne nie uzyskują ważności do momentu spełnienia wszystkich wymagań, wpisania daty, podpisania i podstemplowania, zaplombowania, umieszczenia znaku lub wypełnienia w formie elektronicznej przez KOOR kraju eksportującego lub reeksportującego.

1.3 Załączniki do świadectw fitosanitarnych

Jeżeli informacje konieczne do wypełnienia świadectwa fitosanitarnego są obszerniejsze, niż miejsce dostępne na formularzu, można dodać załącznik. W załączniku należy podać wyłącznie informacje, których umieszczenie jest wymagane na świadectwie fitosanitarnym. Na wszystkich stronach załącznika powinien znajdować się numer świadectwa fitosanitarnego, data, podpis i pieczęć, zgodnie z wymogami dla świadectw fitosanitarnych. W odpowiedniej części świadectwa powinna znaleźć się informacja o załącznikach. Jeżeli załącznik ma więcej niż jedną stronę, powinny być one ponumerowane, a ilość stron należy wpisać na świadectwie. Inne dokumenty, takie jak świadectwa wydane na podstawie Konwencji o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem (CITES) mogą towarzyszyć przesyłce razem ze świadectwem fitosanitarnym, jednak nie powinny one stanowić załączników do tego świadectwa; świadectwo nie powinno też zawierać odnośników do takich dokumentów.

1.4 Elektroniczne świadectwa fitosanitarne

Elektroniczne świadectwa fitosanitarne mogą być wydawane, jeżeli KOOR kraju importującego zgodzi się je akceptować.

KOOR wydające elektroniczne świadectwa fitosanitarne powinny opracować systemy generujące świadectwa z wykorzystaniem standardowego języka, struktury wiadomości i protokołów wymiany. W Dodatku 1 podano wytyczne w sprawie standardowego języka, struktury wiadomości i protokołów wymiany.

Elektroniczne świadectwa fitosanitarne mogą być stosowane pod następującymi warunkami:

- Sposób wystawienia, przekazania i poziom zabezpieczenia jest akceptowany przez KOOR kraju importującego, a w określonych przypadkach również przez KOOR innych zaangażowanych krajów.
- Informacje w nich zawarte są spójne z wzorem świadectwa fitosanitarnego IPPC.
- Cel certyfikacji fitosanitarnej IPPC jest osiągnięty.
- Tożsamość wydającej KOOR może być odpowiednio ustalona i potwierdzona.

1.5 Sposób przenoszenia

Świadectwa fitosanitarne powinny towarzyszyć przesyłkom, dla których zostały wydane. Świadectwa fitosanitarne mogą być również przekazywane oddzielnie pocztą lub innymi metodami, jeżeli zgodzi się na to KOOR kraju importującego. W przypadku elektronicznych świadectw fitosanitarnych, powinny one być bezpośrednio dostępne właściwym urzędnikom KOOR. Świadectwa fitosanitarne powinny być zawsze dostępne dla KOOR kraju importującego w momencie wjazdu przesyłki.

1.6 Okres ważności

Ponieważ po wydaniu świadectwa fitosanitarnego może dojść do utraty bezpieczeństwa fitosanitarnego przesyłki, KOOR kraju eksportu lub reeksportu może zdecydować o ograniczeniu okresu ważności świadectwa fitosanitarnego po jego wydaniu i przed eksportem.

KOOR kraju eksportującego lub reeksportującego może ocenić sytuację i określić właściwy okres ważności zanim nastąpi wywóz, biorąc pod uwagę prawdopodobieństwo porażenia przesyłki przed eksportem lub reeksportem. Na prawdopodobieństwo porażenia wpłynąć może opakowanie (zamknięty karton lub opakowanie luźne) i środowisko przechowywania (pod gołym niebem lub w pomieszczeniu), typ towaru i sposób transportu, pora roku i rodzaj agrofagów. Eksportowe świadectwo fitosanitarne, którego okres ważności upłynął, może być nadal wykorzystane do wystawienia reeksportowego świadectwa fitosanitarnego, pod warunkiem spełniania przez przesyłkę wszystkich wymagań określonych w punkcie 6.1.

Jednym z fitosanitarnych wymagań importowych określonych przez KOOR kraju importu może być okres ważności świadectw fitosanitarnych.

2. Czynności podejmowane wobec wydanych świadectw fitosanitarnych

2.1 Poświadczony kopie świadectw fitosanitarnych

Za poświadczoną kopię oryginału fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub reeksportowego uznaje się dokument potwierdzony (ostemplowany, zawierający datę i podpis) przez KOOR ze wskazaniem, że jest to kopia zgodna z oryginałem świadectwa fitosanitarnego. Może zostać ona wydana na wniosek eksportera. Kopia nie zastępuje oryginału. Używa się ich głównie do celów reeksportu.

2.2 Wydawanie zastępczych świadectw fitosanitarnych

Na wniosek eksportera władze mogą wydać dokumenty zastępcze dla przesyłki, dla której uprzednio wydano świadectwo fitosanitarne. Świadectwa zastępcze powinny być wydawane wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach (np. w przypadku zniszczenia wydanych świadectw fitosanitarnych; zmiany adresu, kraju przeznaczenia lub punktu wwozu; brakujących lub nieprawidłowych informacji) przez KOOR kraju, który wydał zastępowane świadectwa fitosanitarne.

KOOR wydająca świadectwo zastępcze powinna zawsze prosić eksporterów o zwrot oryginalnych świadectw fitosanitarnych oraz ewentualnych poświadczonych kopii uprzednio wydanych dla danej przesyłki.

Inne wymagania dotyczące zastępczych świadectw fitosanitarnych to, m.in.:

- Świadectwa fitosanitarne zwrócone w celu wydania świadectw zastępczych powinny zostać zatrzymane przez KOOR kraju wydającego i unieważnione. Nowe świadectwa fitosanitarne nie powinny być oznaczone tymi samymi numerami, co świadectwo zastępowane. Numer pierwotnego świadectwa nie może być używany ponownie.
- Jeżeli uprzednio wydane świadectwa fitosanitarne nie mogą być zwrócone i są poza nadzorem i kontrolą KOOR (ponieważ np. zostały zagubione lub znajdują się w innym kraju), KOOR może uznać, że należy wydać świadectwo zastępcze. Nowe świadectwo fitosanitarne nie powinno być oznaczone tym samym numerem, co zastępowane świadectwo fitosanitarne, ale powinno zawierać odniesienie do świadectwa zastępowanego w formie dodatkowej deklaracji o treści „Niniejsze świadectwo zastępuje i unieważnia świadectwo fitosanitarne nr [wpisać numer] wydane dnia [wpisać datę]”.

2.3 Zmiany w świadectwach fitosanitarnych

Należy unikać wprowadzania zmian w świadectwach fitosanitarnych, ponieważ mogą one wywołać podejrzenia co do ich ważności. Jednakże, jeżeli zmiany są konieczne, powinny być wprowadzane na oryginalnych świadectwach fitosanitarnych przez wydającą KOOR. Zmiany powinny być ograniczone do minimum oraz potwierdzone pieczęcią, datą i podpisem przez wydającą KOOR.

3. Uwagi dotyczące krajów importujących oraz KOOR wydających świadectwa fitosanitarne

KOOR krajów importujących mogą wymagać świadectw fitosanitarnych wyłącznie w stosunku do artykułów objętych przepisami. Należą do nich najczęściej rośliny i produkty pochodzenia roślinnego, ale mogą być to również artykuły, takie jak puste pojemniki, pojazdy i organizmy inne, niż rośliny, jeżeli środki fitosanitarne są uzasadnione z technicznego punktu widzenia.

KOOR krajów importu nie powinny wymagać świadectw fitosanitarnych dla produktów pochodzenia roślinnego przetworzonych w takim stopniu, że nie stwarzają potencjalnego zagrożenia zawleczenia agrofagów objętych przepisami lub dla innych artykułów, które nie wymagają zastosowania środków fitosanitarnych (patrz Artykuł VI.2 IPPC oraz ISPM 32 *Podział towarów na kategorie według ryzyka stwarzanego przez agrofagi*).

KOOR powinny dokonywać dwustronnych ustaleń w przypadku rozbieżności w poglądach na temat uzasadnienia technicznego żądania świadectw fitosanitarnych. Wymagania dotyczące świadectw fitosanitarnych powinny być zgodne z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji, konieczności i uzasadnienia technicznego (patrz ISPM 1 *Zasady fitosanitarne dotyczące ochrony roślin i stosowania środków fitosanitarnych w handlu międzynarodowym*).

3.1 Nieakceptowane świadectwa fitosanitarne

KOOR nie powinny akceptować świadectw fitosanitarnych, które uznają za nieważne lub niezgodne z prawem. Informację o nieakceptowanym lub podejrzanym świadectwie fitosanitarnym należy bezzwłocznie przekazać KOOR w deklarowanym kraju jego wydania, zgodnie z ISPM 13 *Wytyczne w zakresie powiadamiania o nieprawidłowościach i działaniach doraźnych*. KOOR kraju importującego podejrzewająca, że świadectwo fitosanitarne jest nie do zaakceptowania, może zgłosić się z wnioskiem o szybką pomoc ze strony KOOR kraju eksportującego lub reeksportującego w celu ustalenia ważności lub nieważności tego świadectwa. KOOR kraju eksportującego lub reeksportującego powinna podjąć odpowiednie działania korygujące i dokonać przeglądu systemów wydawania świadectw fitosanitarnych w celu zagwarantowania wysokiego poziomu wiarygodności wydawanych przez nią świadectw.

3.1.1 Nieważne świadectwa fitosanitarne

Świadectwa fitosanitarne są nieważne, jeżeli na przykład:

- zawarte w nich informacje są niekompletne lub nieprawidłowe
- zawierają fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje
- zawierają sprzeczne lub niespójne informacje
- sformułowania lub informacje w nich zawarte są niespójne ze wzorem świadectwa fitosanitarnego
- zawierają informacje dodane przez osoby nieupoważnione
- zawierają nieupoważnione (bez pieczęci, daty lub podpisu) zmiany lub usunięcia
- ich okres ważności minął, chyba że są one wykorzystywane jako poświadczona kopia przy reeksportcie
- są nieczytelne (np. zawierają nieczytelne wpisy, są uszkodzone)
- są niepoświadczoną kopią
- są przekazane w sposób niezatwierdzony przez KOOR (w przypadku elektronicznych świadectw fitosanitarnych)
- są wydane dla roślin, produktów roślinnych oraz innych artykułów objętych przepisami, których import jest zabroniony.

Są to również podstawy do odrzucenia świadectw fitosanitarnych lub do wnioskowania o dodatkowe informacje.

3.1.2 Niezgodne z prawem świadectwa fitosanitarne

Świadectwa fitosanitarne niezgodne z prawem to najczęściej dokumenty:

- wydane na nieautoryzowanych formularzach
- nie zawierające daty, pieczęci, oznaczenia lub plomby i podpisu wydającej KOOR
- wydane przez osoby nie będące upoważnionymi urzędnikami publicznymi.

Świadectwa fitosanitarne niezgodne z prawem są nieważne. KOOR wydające świadectwa fitosanitarne powinny stosować zabezpieczenia przed fałszerstwem. W przypadku elektronicznych świadectw fitosanitarnych, zabezpieczenia przed fałszerstwem stanowią element mechanizmu ich wydawania. KOOR kraju eksportującego powinny wprowadzić działania korygujące, jeżeli zostaną powiadomione o niezgodnościach.

3.2 Fitosanitarne wymagania importowe dotyczące przygotowywania i wystawiania świadectw fitosanitarnych

Kraje importu często określają fitosanitarne wymagania importowe, których należy przestrzegać podczas przygotowywania i wydawania świadectw fitosanitarnych. Poniżej podano przykładowe wymagania kraju importującego:

- wypełnienie świadectwa fitosanitarnego w określonym języku lub jednym z języków używanych w danym kraju (jednakże zachęca się kraje do akceptowania urzędowych języków FAO, najlepiej angielskiego)
- określony czas pomiędzy inspekcją lub zabiegiem a wydaniem świadectwa oraz pomiędzy wydaniem świadectwa, a wyjazdem przesyłki z kraju eksportującego
- świadectwa fitosanitarne muszą być wypełnione maszynowo, a jeżeli są wypełnione odręcznie, tekst musi być pisany czytelnie i wielkimi literami (o ile język na to pozwala)
- jednostki miar w opisie przesyłki i innych miejscach, gdzie deklaruje się ilości.

4. Szczegółowe aspekty przygotowywania i wystawiania świadectw fitosanitarnych

Świadectwo fitosanitarne może być wystawione wyłącznie przez urzędnika publicznego posiadającego kwalifikacje techniczne oraz odpowiednie upoważnienie KOOR.

Świadectwa fitosanitarne powinny być wystawiane wyłącznie po uzyskaniu przez KOOR pewności, że fitosanitarne wymagania importowe są spełnione.

Świadectwo fitosanitarne powinno zawierać informacje niezbędne do jednoznacznej identyfikacji powiązanej z nim przesyłki.

Świadectwa fitosanitarne powinny zawierać wyłącznie informacje dotyczące spraw fitosanitarnych. Nie powinny zawierać informacji dotyczących wymagań innych, niż fitosanitarne, takich jak sprawy zdrowia zwierząt lub ludzi, pozostałości środków ochrony roślin, radioaktywności, informacji handlowych (np. akredytyw) lub jakości.

Aby ułatwić powiązanie świadectw fitosanitarnych z dokumentami niedotyczącymi spraw fitosanitarnych (np. akredytywami, konosamentami, świadectwami CITES), do świadectw fitosanitarnych można dołączać noty kojarzące je z kodami identyfikacyjnymi, symbolami lub numerami stosownych dokumentów wymagających powiązania. Noty takie należy wystawiać wyłącznie w przypadkach koniecznych i nie powinny być uznawane za element świadectw fitosanitarnych.

Wszystkie części świadectwa fitosanitarnego powinny być wypełnione. W przypadku braku wpisu, w danym punkcie należy umieścić słowo „Brak”, albo wymazać lub wykreślić ten punkt, aby zapobiec dodawaniu nieuprawnionych wpisów.

W przypadku reeksportu przesyłek, KOOR kraju reeksportu może potrzebować szczegółowych informacji z kraju pochodzenia w celu zapewnienia zgodności z fitosanitarnymi wymaganiami importowymi kraju przeznaczenia. Jednak informacji te mogą nie być zawarte w eksportowym świadectwie fitosanitarnym (np. w przypadku braku w eksportowym świadectwie fitosanitarnym określonych informacji w deklaracji dodatkowej lub braku wymagania samego eksportowego świadectwa fitosanitarnego w kraju, z którego odbywa się reeksport). W takich przypadkach, jeżeli określone fitosanitarne wymagania importowe kraju przeznaczenia nie mogą być spełnione w kraju reeksportu, fitosanitarne świadectwo reeksportowe nie powinno zostać wydane. Jednakże KOOR kraju pochodzenia może pomóc w ewentualnych przypadkach reeksportu w następujący sposób:

- Jeżeli kraj reeksportu wymaga fitosanitarnego świadectwa eksportowego, na wniosek KOOR tego kraju lub eksportera, KOOR kraju pochodzenia może przekazać informacje fitosanitarne (np. o wyniku inspekcji w sezonie wegetacyjnym) dodatkowe w stosunku do informacji wymaganych przez kraj reeksportu. Informacje takie mogą być niezbędne do wydania fitosanitarnego świadectwa reeksportowego.

Powinny one zostać umieszczone w polu na dodatkowe deklaracje pod nagłówkiem „Dodatkowe urzędowe informacje fitosanitarne” (patrz rozdział 5).

- Jeżeli kraj reeksportu nie wymaga fitosanitarnego świadectwa eksportowego, na wniosek eksportera KOOR kraju pochodzenia może mimo wszystko wydać fitosanitarne świadectwo eksportowe. Świadectwo takie wydaje się dla przesyłek przeznaczonych do reeksportu do innych krajów i służy przekazaniu dodatkowych informacji fitosanitarnych potrzebnych do wystawienia fitosanitarnych świadectw reeksportowych.

W obu powyższych przypadkach kraj reeksportu powinien odpowiednio uwzględnić uwarunkowania związane z reeksportem, przedstawione w punkcie 6.

Świadectwa fitosanitarne powinny być wydawane przed wysyłką; mogą być również wydawane po wysłaniu przesyłki, pod warunkiem, że:

- zagwarantowano bezpieczeństwo fitosanitarne przesyłki oraz
- KOOR kraju eksportującego pobrała próby, przeprowadziła inspekcję i zabiegi konieczne do spełnienia fitosanitarnych wymagań importowych przed wysyłką przesyłki.

Jeżeli kryteria te nie będą spełnione, nie należy wydawać świadectwa fitosanitarnego.

W przypadku, gdy świadectwo fitosanitarne wydane jest po wysyłce, data inspekcji powinna zostać wskazana w polu dodatkowych deklaracji, jeżeli kraj importujący tego wymaga.

5. Wytyczne i wymagania dotyczące wypełniania poszczególnych punktów fitosanitarnego świadectwa eksportowego

Informacje dotyczące wypełniania fitosanitarnego świadectwa eksportowego:

[Nagłówki wytłuszczonym drukiem odnoszą się do pól wzoru świadectwa, patrz wzór w Aneksie I]

Nr _____

Każde fitosanitarne świadectwo eksportowe powinno mieć niepowtarzalny numer identyfikacyjny, który umożliwi śledzenie drogi przesyłek, ułatwia audyt i służy do celów archiwizacyjnych.

Organizacja Ochrony Roślin _____

Należy tu wpisać nazwę kraju wydającego fitosanitarne świadectwo eksportowe wraz z nazwą KOOR.

Do: Organizacji Ochrony Roślin _____

Tu należy wpisać nazwę kraju importu. Jeżeli kraj tranzytowy i kraj importu mają określone wymagania fitosanitarne, do których należy posiadanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego, należy wpisać nazwy obydwu krajów ze wskazaniem kraju tranzytowego. Należy upewnić się, że fitosanitarne wymagania importowe lub tranzytowe każdego z krajów zostały spełnione i właściwie opisane. W przypadku importu, a następnie reeksportu przesyłki do innego kraju, KOOR kraju eksportu może wpisać nazwy obydwu krajów (tzn. kraju reeksportu i kraju przeznaczenia), pod warunkiem spełnienia fitosanitarnych wymagań importowych obydwu tych krajów.

I. Opis przesyłki

Nazwa i adres eksportera:

Ta informacja wskazuje źródło przesyłki i ułatwia prześledzenie jej pochodzenia i audyt przez KOOR kraju eksportującego. Siedziba eksportera powinna znajdować się w kraju eksportu. Jeżeli eksporterem jest międzynarodowa firma z siedzibą zagranicą, wpisać należy nazwę i adres jej lokalnego agenta lub przewoźnika.

Deklarowana nazwa i adres odbiorcy przesyłki: _____

Nazwa i adres wpisane w tym polu powinny być na tyle szczegółowe, aby umożliwić KOOR kraju importującego potwierdzenie tożsamości odbiorcy przesyłki oraz, w razie konieczności, prześledzenie pochodzenia importowanych przesyłek niezgodnych z przepisami. Jeżeli odbiorca przesyłki jest nieznany, można użyć frazy „na zamówienie”, jeżeli KOOR kraju importującego na to zezwala i akceptuje związane z tym ryzyko. Kraj importujący może wymagać, aby siedziba odbiorcy znajdowała się na jego terytorium.

Liczba i opis opakowań: _____

Należy podać liczbę opakowań i ich opis. Informacje w tym polu powinny być na tyle szczegółowe, aby umożliwić KOOR kraju importującego powiązanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego z odpowiednią przesyłką. W niektórych przypadkach (np. ziarna lub drewna luzem) pojemniki transportowe i/lub wagony uznaje się za opakowanie i wpisuje ich liczbę (np. 10 pojemników). W przypadku towarów przewożonych luzem można użyć terminu „luzem”.

Znaki rozpoznawcze: _____

Należy podać znaki rozpoznawcze na opakowaniach (np. numery partii, numery seryjne lub nazwy marek) oraz numery i nazwy środków transportu (np. numer identyfikacyjny kontenera lub wagonu lub nazwa statku w przypadku towarów przewożonych luzem), jeżeli jest to konieczne do identyfikacji przesyłki.

Miejsce pochodzenia: _____

Miejsce pochodzenia to miejsce, gdzie towar był uprawiany lub produkowany i gdzie w związku z tym mógł zostać porażony agrofagami objętymi przepisami kraju przeznaczenia. We wszystkich przypadkach należy podać nazwę kraju lub krajów pochodzenia. Niektóre kraje mogą również wymagać podania nazwy lub kodu obszaru, miejsca produkcji lub stanowiska produkcji wolnego od organizmu szkodliwego. Szczegółowe informacje na temat obszaru, miejsca produkcji lub stanowiska produkcji wolnego od organizmu szkodliwego można podać w polu dodatkowych deklaracji.

Jeśli towar został przeniesiony z miejsca pochodzenia do nowego miejsca, gdzie został przepakowany lub zmagazynowany i gdzie mógł zostać porażony przez szkodniki podlegające przepisom kraju przeznaczenia, to nowe miejsce również należy zadeklarować w punkcie dotyczącym miejsca pochodzenia. Podobnie, jeśli towar został przeniesiony z miejsca pochodzenia do nowego miejsca, gdzie został przetworzony lub poddany zabiegom, dzięki czemu usunięto ewentualne porażenie, to nowe miejsce również należy zadeklarować w punkcie dotyczącym miejsca pochodzenia. W takich przypadkach każdy kraj i miejsce, tam, gdzie to konieczne, powinny być wymienione wraz z pierwotnym miejscem pochodzenia podanym w nawiasach, na przykład „nazwa kraju eksportu (nazwa kraju pochodzenia)”.

Jeżeli rośliny zostały importowane do kraju lub przemieszczone na jego terytorium, a następnie były uprawiane przez określony czas (zależnie od rodzaju towaru, ale najczęściej przez jeden lub więcej sezonów wegetacyjnych), można uznać, że zmienił się ich kraj lub miejsce pochodzenia, pod warunkiem, że na związane z nimi ryzyko obecności agrofagów wpływ ma wyłącznie dany kraj lub miejsce uprawy.

Jeżeli poszczególne partie w przesyłce pochodzą z różnych miejsc lub krajów, należy wymienić wszystkie te kraje i, w razie konieczności, miejsca. W takich przypadkach, aby ułatwić śledzenie pochodzenia można wskazać miejsce najistotniejsze z punktu widzenia tej procedury, na przykład przedsiębiorstwo eksportujące, w którym przechowywana jest dokumentacja.

Deklarowany środek transportu: _____

Niniejsze pole dotyczy sposobu transportu przesyłki w chwili opuszczania kraju wydającego świadectwo. Można stosować terminy, takie jak: „statek oceaniczny”, „łódź”, „samolot”, „transport drogowy”, „samochód ciężarowy”, „kolej”, „poczta” oraz „transport osobisty”. Można wpisać nazwę statku i numer rejsu lub numer rejsu samolotu, jeżeli dane te są znane. Środek transportu jest najczęściej deklarowany przez eksportera. Często jest to tylko pierwszy środek transportu wykorzystywany bezpośrednio po wydaniu fitosanitarnego świadectwa eksportowego. Sposób przemieszczania przesyłek często wiąże się ze zmianą środka transportu, na przykład kontener może zostać przeładowany ze statku na samochód ciężarowy. Jeżeli przesyłkę można zidentyfikować na podstawie znaków rozpoznawczych, wystarczy zadeklarować jedynie pierwszy środek transportu. W takim przypadku przy wjeździe do kraju importu środek transportu może być inny.

Deklarowany punkt wwozu: _____

W tym polu należy podać miejsce pierwszego wjazdu na terytorium kraju przeznaczenia lub, jeżeli nie jest ono znane, nazwę kraju. Jeżeli przesyłka przejeżdża tranzytem przez inny kraj, może wystąpić potrzeba odnotowania tego faktu, jeżeli kraj tranzytu ma wymagania fitosanitarne dotyczące przesyłek tranzytowych. W nawiasach należy podać punkt wwozu na terytorium kraju tranzytowego lub, jeżeli nie jest ono znane, nazwę kraju.

Punkt wwozu jest deklarowany przez eksportera w chwili wydania fitosanitarnego świadectwa eksportowego. Punkt wwozu może ulec zmianie z różnych przyczyn, a wwóz do kraju w miejscu innym, niż deklarowany punkt wwozu zazwyczaj nie powinien być uznawany za naruszenie przepisów. Jednak jeżeli KOOR kraju importującego w swoich fitosanitarnych wymaganiach importowych zobowiązuje do korzystania z określonych punktów wwozu, wtedy należy zadeklarować konkretny punkt wwozu i przesyłka powinna wjechać do kraju przez ten punkt.

Nazwa produktu i deklarowana ilość: _____

W tym polu należy z możliwie największą dokładnością szczegółowo opisać towar podając nazwy roślin, produktów pochodzenia roślinnego lub innych artykułów objętych przepisami, jednostki oraz ilości, aby umożliwić KOOR kraju importującego zweryfikowanie zawartości przesyłki. Można ułatwić identyfikację podając międzynarodowe kody (np. kody celne) i używając uznanych międzynarodowo jednostek i terminologii (np. systemu metrycznego). Ponieważ inne fitosanitarne wymagania importowe mogą mieć zastosowanie w zależności od przeznaczenia towaru (np. inne w przypadku roślin do spożycia i do rozmnażania) lub stopnia jego przetworzenia (np. inne w przypadku roślin świeżych i suszonych), sposób przeznaczenia towaru lub stopień jego przetworzenia powinien być określony w dokumencie. Wpisy nie powinny odnosić się do nazw handlowych, rozmiarów lub innych terminów handlowych.

Botaniczna nazwa roślin: _____

W tym polu należy wpisać przyjęte nazwy naukowe pozwalające na identyfikację roślin i produktów pochodzenia roślinnego; nazwy powinny być co najmniej na poziomie rodzaju, jednak preferowane są nazwy na poziomie gatunku.

Podawanie nazw botanicznych niektórych artykułów podlegających regulacjom i produktów o skomplikowanym składzie, takich jak pasze, może być trudne w praktyce. W takich przypadkach KOOR kraju importującego i eksportującego mogą uzgodnić stosowny opis takich produktów, można również wpisać „nie dotyczy” lub „n.d.”.

Klauzula zaświadczenia

Niniejszym zaświadcza się, że rośliny, produkty pochodzenia roślinnego lub inne artykuły podlegające regulacjom opisane w niniejszym dokumencie zostały poddane inspekcji i/lub badaniom zgodnie z właściwymi urzędowymi procedurami i zostały uznane za wolne od organizmów kwarantannowych określonych przez umawiającą się stronę importującą oraz spełniają one obecnie stosowane wymogi fitosanitarne umawiającej się strony importującej, w tym dotyczące agrofagów niekwarantannowych objętych przepisami.

Są uznane za praktycznie wolne od innych agrofagów.* [*Klauzula nieobowiązkowa]

W większości przypadków istnieją określone fitosanitarne wymagania importowe lub wskazane są agrofagi objęte przepisami, a klauzulę zaświadczenia na fitosanitarnym świadectwie eksportowym stosuje się w celu poświadczenia zgodności z tymi fitosanitarnymi wymaganiami importowymi.

W przypadku, gdy fitosanitarne wymagania importowe nie są określone, KOOR kraju eksportu może poświadczyć ogólny stan przesyłki odnosząc się do organizmów uznanych przez nią za niebezpieczne z fitosanitarnego punktu widzenia.

KOOR krajów eksportujących mogą umieścić klauzulę nieobowiązkową na wydawanych fitosanitarnych świadectwach eksportowych. KOOR krajów importujących nie mogą żądać dodania klauzuli nieobowiązkowej.

„Właściwe urzędowe procedury” to procedury stosowane przez KOOR lub osoby upoważnione przez KOOR w systemie świadectw fitosanitarnych. Procedury takie we właściwym zakresie powinny być zgodne z ISPM. Procedury te mogą być określone przez KOOR kraju importującego z uwzględnieniem wszystkich właściwych ISPM.

Sformułowanie „uznane za wolne od agrofagów kwarantannowych” odnosi się do nieobecności agrofagów w liczbach lub ilościach możliwych do wykrycia przy zastosowaniu procedur fitosanitarnych. Nie należy przyjmować, że oznacza ono towar całkowicie wolny od agrofagów w każdym przypadku, a raczej że przyjmuje się brak ich obecności w oparciu o procedury stosowane do ich wykrywania i tępienia. Należy wziąć pod uwagę, że procedury fitosanitarne obarczone są niepewnością i zmiennością i implikują prawdopodobieństwo niewykrycia i niewytępienia agrofagów. Wspomniane niepewność i prawdopodobieństwo powinny być brane pod uwagę przy określaniu specyfikacji odpowiednich procedur.

W niektórych przypadkach zastosowania zabiegów napromieniowania żywe stadia agrofagów mogą wystąpić w przesyłce. Jeżeli zabieg został przeprowadzony zgodnie z ISPM 18 *Wytyczne w sprawie wykorzystywania napromieniowania jako środka fitosanitarnego*, a odpowiedni zabieg zastosowano w celu osiągnięcia wymaganej reakcji, ważność tej części klauzuli zaświadczającej nie jest naruszona, ponieważ wykrycie żywych stadiów agrofagów docelowych nie jest uznawana za niezgodność z przepisami.

„Wymagania fitosanitarne” ustanowione przez kraj importujący to urzędowo określone warunki, które muszą być spełnione w celu zapobieżenia wprowadzeniu i/lub rozprzestrzenianiu agrofagów. Fitosanitarne wymagania importowe powinny być określone z góry przez KOOR kraju importującego w aktach prawnych, regulacjach lub w innej formie (np. zezwoleń importowych, ustaleń dwustronnych i innych).

„Importująca umawiająca się strona” oznacza rządy przestrzegające IPPC.

II. Deklaracja dodatkowa

W deklaracjach dodatkowych podaje się dokładne dodatkowe informacje o przesyłce w odniesieniu do agrofagów i artykułów objętych przepisami. Deklaracje dodatkowe powinny być ograniczone do minimum i zwięzłe. KOOR krajów importujących powinny poddawać przeglądowi wymaganie dołączania deklaracji dodatkowych i nie powinny żądać zamieszczania deklaracji sformułowanych w sposób podobny do już istniejących zapisów klauzuli zaświadczającej na fitosanitarnym świadectwie eksportowym. Tekst deklaracji dodatkowych może być określony w przepisach fitosanitarnych, zezwoleniach importowych lub umowach dwustronnych. W tej części nie należy wymieniać zabiegów; powinny być one podane w części III fitosanitarnego świadectwa eksportowego.

Deklaracje dodatkowe powinny zawierać wyłącznie określone informacje fitosanitarne wymagane przez KOOR kraju importującego lub przez eksportera do celów wydania świadectw fitosanitarnych w przyszłości i nie powinny powtarzać informacji ujętych w klauzuli zaświadczającej lub części dotyczącej zabiegów. W przypadku, gdy fitosanitarne wymagania importowe dopuszczają zastosowanie szeregu alternatywnych środków, KOOR kraju eksportującego powinna określić w deklaracji dodatkowej, którą opcję wybrano.

Załącznik 2 podaje przykładowe teksty różnych typów deklaracji dodatkowych często wymaganych przez KOOR krajów importujących. Jeżeli KOOR uznają, że konieczne jest żądanie lub wpisanie deklaracji dodatkowej, zachęca się je do stosowania standardowych sformułowań podanych w Załączniku 2.

W przypadku, gdy kraj importujący wymaga zezwolenia importowego, można tu wpisać jego numer dla ułatwienia powiązania dokumentów.

Jeżeli fitosanitarne świadectwo eksportowe wydane zostanie po wysłaniu przesyłki, i jeżeli jest to wymagane przez kraj importu, w tej części należy wpisać datę inspekcji (patrz również stosowne warunki podane w części 4).

W tej części należy również uwzględnić ewentualne dodatkowe oficjalne informacje fitosanitarne służące do celów wystawiania świadectw fitosanitarnych w przyszłości, na przykład do celów reeksportu (patrz część 4). Informacje te należy wyraźnie oddzielić od dodatkowych deklaracji wymaganych przez kraj importujący i opatrzyć nagłówkiem „Dodatkowe urzędowe informacje fitosanitarne”.

III. Zabiegi oczyszczania lub odkażania

Wpisy powinny mieć następującą treść:

Data

Data przeprowadzenia zabiegu na przesyłce. Nazwy miesięcy należy wpisać słownie, aby uniemożliwić pomylenie miesiąca, dnia i roku.

Partia

Typ zabiegu przeprowadzonego na przesyłce (np. zabieg termiczny, napromieniowanie).

Środek chemiczny (substancja aktywna)

Substancja aktywna środka użytego do zabiegu.

Czas trwania i temperatura

Czas trwania i temperatura zabiegu.

Stężenie

Stężenie i dawka zastosowanego zabiegu.

Informacje dodatkowe

Wszelkie informacje dodatkowe.

Wskazane zabiegi muszą być akceptowane przez kraj importu; zabiegi te muszą być wykonane lub zainicjowane (w przypadku tranzytu) w kraju eksportu pod nadzorem lub z upoważnienia KOOR kraju eksportu w celu spełnienia fitosanitarnych wymagań importowych.

W przypadku zabiegów napromieniowania należy uwzględnić postanowienia ISPM 18.

Pieczęć organizacji

Na fitosanitarnym świadectwie eksportowym należy umieścić urzędową plombę, pieczęć lub znak identyfikujący wydającą KOOR. KOOR kraju eksportu powinna standardowo stosować jednolite pieczęcie, plomby lub znaki na terytorium całego kraju. Powinny one być umieszczane przez upoważnionych urzędników publicznych po wypełnieniu formularza lub mogą być nadrukowane na fitosanitarnym świadectwie eksportowym. Nie można dopuścić, by pieczęć, plomba lub znak zasłaniały istotne informacje.

Nazwisko upoważnionego urzędnika, data i podpis

Nazwisko upoważnionego urzędnika publicznego powinno być wydrukowane, wpisane maszynowo, umieszczone w formie stempla lub wpisane odręcznie wielkimi literami (jeżeli pozwala na to alfabet danego języka). Również data powinna być wydrukowana, wpisana maszynowo, umieszczona w formie stempla lub wpisana odręcznie wielkimi literami (jeżeli pozwala na to alfabet danego języka). Nazwy miesięcy należy wpisać w pełnym brzmieniu, aby uniemożliwić pomylenie miesiąca, dnia i roku.

Mimo, iż poszczególne części fitosanitarnego świadectwa eksportowego mogą być wypełnione z wyprzedzeniem, wpisana data powinna być datą jego wydania. Na żądanie KOOR kraju importującego KOOR kraju eksportującego powinna być w stanie zweryfikować autentyczność podpisów upoważnionych urzędników publicznych. Fitosanitarnie świadectwo eksportowe jest podpisywane wyłącznie po jego prawidłowym wypełnieniu.

W przypadku wystawiania świadectw fitosanitarnych w formie elektronicznej, dane na świadectwach powinny być uwierzytelniane przez wydającą KOOR. Ten proces uwierzytelniania jest równoważny z podpisem upoważnionego urzędnika publicznego oraz pieczęcią, plombą lub znakiem. Uwierzytelnione dane na świadectwie elektronicznym są równoważne z wypełnionym papierowym dokumentem fitosanitarnego świadectwa eksportowego.

Klauzula o odpowiedzialności finansowej

Umieszczenie na fitosanitarnym świadectwie eksportowym klauzuli o odpowiedzialności finansowej KOOR jest opcjonalne i zależne od decyzji KOOR kraju eksportu.

6. Uwagi dotyczące reeksportu

6.1 Uwagi dotyczące wydawania fitosanitarnych świadectw reeksportowych

Fitosanitarne świadectwo reeksportowe (patrz wzór w załączniku 2) jest identyczne z fitosanitarnym świadectwem eksportowym (patrz wzór w załączniku 1), z wyjątkiem tekstu klauzuli zaświadczającej. W klauzuli zaświadczającej na fitosanitarnym świadectwie reeksportowym KOOR kraju reeksportu wskazuje, zakreślając odpowiednie pola, czy fitosanitarnemu świadectwu reeksportowemu towarzyszy oryginalne świadectwo fitosanitarne lub jego poświadczona kopia, czy przesyłka była przepakowywana, czy pojemniki są oryginalne czy nowe oraz czy przeprowadzono dodatkową inspekcję.

W przypadku importu przesyłki do jednego kraju oraz następnie reeksportu do kolejnego, KOOR kraju reeksportu, na wniosek eksportera, może wydać fitosanitarne świadectwo reeksportowe wyłącznie po spełnieniu wszystkich poniższych wymagań:

- Wszystkie rośliny, produkty roślinne lub inne artykuły podlegające przepisom znajdujące się w przesyłce przeznaczonej na reeksport zostały importowane.
- Wszystkie rośliny, produkty roślinne lub inne artykuły podlegające przepisom znajdujące się w przesyłce przeznaczonej na reeksport są objęte towarzyszącym im eksportowym świadectwem fitosanitarnym (lub świadectwami fitosanitarnymi) w oryginale lub poświadczonej kopii.
- Rośliny, produkty roślinne lub inne artykuły podlegające przepisom znajdujące się w przesyłce przeznaczonej na reeksport nie były uprawiane ani przetwarzane w celu zmiany ich charakteru⁴ w kraju reeksportu.
- Przesyłka nie została porażona przez agrofagi podlegające przepisom kraju przeznaczenia.

Oprócz powyższych wymagań, KOOR powinna wydać reeksportowe świadectwo fitosanitarne tylko wtedy, gdy ma pewność, że spełnione są fitosanitarne wymagania importowe kraju przeznaczenia.

6.1.1 Sprawdzenie fitosanitarnych wymagań importowych kraju przeznaczenia

Przed wydaniem świadectwa fitosanitarnego reeksportowego, KOOR powinna najpierw sprawdzić fitosanitarne wymogi importowe kraju przeznaczenia i określić, czy mogą one zostać spełnione.

Kraj reeksportu może nie być w stanie spełnić niektórych fitosanitarnych wymogów importowych (np. inspekcja podczas sezonu wegetacyjnego, badanie gleby) obowiązujących w kraju przeznaczenia. Jednak kraj reeksportu może mimo to wydać fitosanitarne świadectwo reeksportowe, jeżeli:

- informacja o zgodności z takimi wymaganiami została podana w świadectwie fitosanitarnym eksportowym przez kraj pochodzenia; lub
- kraj reeksportu może podjąć alternatywne działania fitosanitarne (takie jak dodatkowa inspekcja, badanie lub zabieg), które są uznawane za równoważne oraz zgodne z fitosanitarnymi wymaganiami importowymi kraju przeznaczenia.

6.1.2 Przepakowywanie, przeladowywanie, składowanie, dzielenie lub łączenie przesyłek

Świadectwo fitosanitarne reeksportowe może być wydane dla przesyłki pomimo jej przepakowania, przeladowania, składowania, podzielenia lub połączenia z innymi importowanymi przesyłkami, pod warunkiem, że nie była narażona na porażenie przez agrofagi podlegające przepisom kraju przeznaczenia. W przypadku stwierdzenia ryzyka porażenia, należy przeprowadzić dodatkową inspekcję lub badanie, aby sprawdzić

⁴ Decydującym kryterium oceny, czy roślina, produkt pochodzenia roślinnego lub inny artykuł został przetworzony w celu zmiany jego charakteru, jest kategoryzacja stosowana w fitosanitarnych wymogach importowych kraju przeznaczenia. Jeśli fitosanitarne wymagania importowe dla towaru nieprzetworzonego i przetworzonego są takie same, można wydać świadectwo fitosanitarne reeksportowe.

czy przesyłka nie została porażona przez agrofagi podlegające przepisom kraju przeznaczenia.

W przypadku podziału przesyłki i reeksportu powstałych w ten sposób przesyłek osobno do jednego lub kilku krajów, do wszystkich z nich należy dołączyć fitosanitarne świadectwa reeksportowe i poświadczone kopie oryginalnego fitosanitarnego świadectwa eksportowego.

W przypadku łączenia importowanych przesyłek, oryginalne fitosanitarne świadectwa eksportowe lub ich poświadczone kopie muszą być dostępne dla wszystkich artykułów podlegających przepisom wchodzących w skład przesyłki przeznaczonej na reeksport i wszystkie te artykuły muszą spełniać fitosanitarne wymogi importowe kraju przeznaczenia.

6.1.3 Uwagi ogólne

Wystawiając fitosanitarne świadectwo reeksportowe, KOOR kraju reeksportu udziela krajowi przeznaczenia gwarancji dotyczącej manipulacji (np. podziału, łączenia, przepakowania, przeładunku, przechowywania) przesyłką w kraju reeksportu.

Tam, gdzie wymagane są dodatkowe deklaracje na fitosanitarnym świadectwie reeksportowym, powinny one być oparte na wynikach działań KOOR kraju reeksportu. Dodatkowe deklaracje z pierwotnego świadectwa fitosanitarnego lub jego poświadczonej kopii nie powinny być przenoszone na fitosanitarne świadectwo reeksportowe.

Fitosanitarne świadectwo reeksportowe jest podpisywane wyłącznie po jego prawidłowym wypełnieniu.

Pierwotne świadectwo fitosanitarne eksportowe lub jego poświadczona kopia powinna towarzyszyć przesyłce wraz z fitosanitarnym świadectwem reeksportowym.

W przypadku przesyłek wielokrotnie reeksportowanych, przesyłce powinny towarzyszyć wszystkie oryginalne świadectwa fitosanitarne reeksportowe lub ich poświadczone kopie. Numer świadectwa fitosanitarnego podany w klauzuli poświadczającej świadectwa fitosanitarnego reeksportowego powinien być zgodny z numerem świadectwa fitosanitarnego wydanego przez KOOR ostatniego kraju reeksportu.

6.2 Uwagi dotyczące wydawania fitosanitarnych świadectw eksportowych w określonych przypadkach reeksportu

W przypadkach, gdy nie można spełnić jednego lub więcej wymagań określonych w punkcie 6.1 dotyczących wydawania świadectwa fitosanitarnego reeksportowego, dokumentu takiego nie należy wydawać.

Zamiast niego, KOOR kraju reeksportu, na wniosek eksportera, może przeprowadzić inspekcję, badania, zabiegi lub zastosować inne odpowiednie działania fitosanitarne i jeżeli uzyska pewność, że fitosanitarne wymagania importowe kraju przeznaczenia są spełnione, może wydać fitosanitarne świadectwo eksportowe. Kraj pochodzenia nadal powinien być wskazany w nawiasie w polu 'miejsce pochodzenia' fitosanitarnego świadectwa eksportowego.

KOOR kraju reeksportu może dołączyć pierwotne świadectwo fitosanitarne lub jego uwierzytelnioną kopię, jeśli zawiera ono informacje, które zostały wykorzystane do wystawienia świadectwa fitosanitarnego eksportowego. W takim przypadku numer świadectwa może być podany w sekcji dodatkowej deklaracji świadectwa fitosanitarnego eksportowego, aby potwierdzić spełnienie importowych wymogów fitosanitarnych kraju przeznaczenia (np. wykonanie inspekcji w okresie wegetacji, badania gleby), które nie mogą być spełnione przez kraj reeksportu.

6.3 Inne uwagi dotyczące reeksportu

W przypadku reeksportu odbywającego się rutynowo, lub rozpoczęcia takiej działalności, KOOR kraju pochodzenia i reeksportu mogą ustalić odpowiednie procedury spełniania fitosanitarnych wymogów importowych obydwu krajów. Może to się odbyć w formie wymiany pisemnej korespondencji pomiędzy zaangażowanymi KOOR dotyczącej środków fitosanitarnych stosowanych w kraju pochodzenia (np. inspekcji podczas okresu wegetacyjnego, badania gleby), które dadzą krajowi reeksportującemu odpowiednią gwarancję pozwalającą na wystawianie świadectw dla przesyłek zgodnie z fitosanitarnymi wymaganiami importowymi kraju przeznaczenia.

7. Uwagi dotyczące tranzytu

Jeżeli przesyłka przejeżdża przez kraj tranzytem, KOOR tego kraju nie jest w taką czynność zaangażowana, chyba że zidentyfikowano ryzyko dla tego kraju (ISPM 25 *Przesyłki przewożone tranzytem*).

Jeżeli fitosanitarne bezpieczeństwo przesyłki zostało naruszone podczas tranzytu, a KOOR kraju tranzytowego otrzyma prośbę o włączenie się w czynności, może przeprowadzić procedurę wydania fitosanitarnego świadectwa eksportowego zgodnie z zapisami niniejszego standardu.

Zmiana środka transportu podczas tranzytu lub transport dwóch lub więcej przesyłek w jednym środku transportu nie powinny być uznawane za powód do wydania świadectwa fitosanitarnego, chyba że bezpieczeństwo fitosanitarne przesyłki zostało naruszone.

Kraj importujący może określić dla kraju eksportującego fitosanitarne wymagania importowe (np. wymagać plomb, określonego rodzaju opakowania) dotyczące importu przesyłek przewożonych tranzytem przez inne kraje, jeżeli konkretne ryzyka zostaną zidentyfikowane.

Niniejszy załącznik stanowi obowiązkową część standardu.

ZAŁĄCZNIK 1: Wzór fitosanitarnego świadectwa eksportowego

[Oryginał dołączono do IPPC]

Nr _____

Organizacja Ochrony Roślin: Do: Organizacji Ochrony Roślin _____

I. Opis przesyłki

Nazwa i adres eksportera: _____

Deklarowana nazwa i adres odbiorcy przesyłki: _____

Liczba i opis opakowań: _____

Znaki rozpoznawcze: _____

Miejsce pochodzenia: _____

Deklarowany środek transportu: _____

Deklarowany punkt wwozu: _____

Nazwa produktu i deklarowana ilość: _____

Botaniczna nazwa roślin: _____

Niniejszym zaświadcza się, że rośliny, produkty pochodzenia roślinnego lub inne artykuły podlegające regulacjom opisane w niniejszym dokumencie zostały poddane inspekcji i/lub badaniom zgodnie z właściwymi urzędowymi procedurami i zostały uznane za wolne od organizmów kwarantannowych określonych przez umawiającą się stronę importującą oraz spełniają one obecnie stosowane wymagania fitosanitarne umawiającej się strony importującej, w tym dotyczące agrofagów niekwarantannowych objętych przepisami.

Są uznane za praktycznie wolne od innych agrofagów.*

II. Deklaracja dodatkowa

[Tu wpisać tekst]

III. Zabiegi oczyszczania lub odkażania

Data _____ Zabieg _____ Środek chemiczny (substancja aktywna) _____

Czas trwania i temperatura _____ Stężenie _____ Informacje
dodatkowe _____

Miejsce wystawienia (Pieczęć organizacji)

Imię i nazwisko upoważnionej osoby _____

Data _____

(Podpis)

(nazwa Organizacji Ochrony Roślin), ani żaden z jej urzędników lub przedstawicieli nie ponosi żadnej odpowiedzialności finansowej związanej z niniejszym świadectwem.*

*Klauzula nieobowiązkowa

Niniejszy załącznik stanowi obowiązkową część standardu.

ZAŁĄCZNIK 2: Wzór fitosanitarnego świadectwa reeksportowego

[Oryginał dołączono do IPPC]

Nr _____

Organizacja Ochrony Roślin (umawiająca się strona reeksportująca) Do: Organizacja(e) Ochrony Roślin (umawiająca się strona(y) importująca)

I. Opis przesyłki

Nazwa i adres eksportera: _____

Deklarowana nazwa i adres odbiorcy przesyłki: _____

Liczba i opis opakowań: _____

Znaki rozpoznawcze: _____

Miejsce pochodzenia: _____

Deklarowany środek transportu: _____

Deklarowany punkt wwozu: _____

Nazwa produktu i deklarowana ilość: _____

Botaniczna nazwa roślin: _____

Niniejszym zaświadcza się, że rośliny, produkty pochodzenia roślinnego lub inne artykuły objęte przepisami opisane powyżej zostały importowane do (umawiająca się strona reeksportująca) z (umawiająca się strona pochodzenia) objęte świadectwem fitosanitarnym nr, którego *oryginał poświadczoną kopię załączono do niniejszego świadectwa; że są zapakowane przepakowane w pierwotne *nowe pojemniki, że na podstawie pierwotnego świadectwa fitosanitarnego i dodatkowej inspekcji uznano je za zgodne z obecnymi wymaganiami fitosanitarnymi umawiającej się strony importującej oraz że podczas przechowywania w (umawiająca się strona reeksportująca) przesyłka nie była narażona na ryzyko porażenia.

*Zakreślić odpowiednie pola

II. Deklaracja dodatkowa

[Tu wpisać tekst]

III. Zabiegi oczyszczania lub odkażania

Data _____ Zabieg _____ Środek chemiczny (substancja aktywna) _____

Czas trwania i temperatura _____ Stężenie _____

Informacje dodatkowe _____

Miejsce wydania (Pieczęć organizacji)

Imię i nazwisko upoważnionej osoby _____

Data _____

(Podpis)

(nazwa Organizacji Ochrony Roślin), ani żaden z jej urzędników lub przedstawicieli nie ponosi żadnej odpowiedzialności finansowej związanej z niniejszym świadectwem.**

**Klauzula nieobowiązkowa

Niniejszy dodatek został przyjęty podczas dziewiątej sesji Komisji ds. Środków Fitosanitarnych w kwietniu 2014 r.

Niniejszy dodatek służy wyłącznie do celów referencyjnych i nie stanowi obowiązkowej części niniejszego standardu.

DODATEK 1: Elektroniczne świadectwa fitosanitarne, informacje o standardowych schematach XML i mechanizmach wymiany (2014)

Wstęp

Elektroniczne świadectwa fitosanitarne są elektronicznym odpowiednikiem świadectw fitosanitarnych w formie papierowej i mogą być stosowane, jeśli są akceptowane przez Krajową Organizację Ochrony Roślin (KOOR) kraju importu. W przypadku wydawania elektronicznych świadectw fitosanitarnych przez KOOR kraju eksportu lub reeksportu, powinny być one bezpośrednio dostępne dla KOOR kraju importu.

Wszystkie wymagania i procedury opisane w niniejszym standardzie mają zastosowanie do elektronicznych świadectw fitosanitarnych.

W przypadku stosowania elektronicznych świadectw fitosanitarnych, KOOR powinny opracować system wydawania, przesyłania i odbierania elektronicznych świadectw fitosanitarnych, wykorzystujący Extensible Markup Language (XML), standardową strukturę i treść wiadomości oraz standardowe protokoły wymiany.

Niniejszy dodatek zawiera wskazówki dotyczące tych elementów i odsyła do strony w witrynie IPPC⁵, na której znajdują się linki do bardziej szczegółowych informacji - zarówno do stron i dokumentów IPPC, jak źródeł zewnętrznych - na temat treści niniejszego dodatku. Łączy te są określane w tekście jako „*Link 1*”, „*Link 2*” itd.

System powinien zawierać następujące zharmonizowane komponenty umożliwiające generowanie elektronicznych świadectw fitosanitarnych.

1. Struktura wiadomości XML

Do wymiany elektronicznych danych dotyczących świadectw fitosanitarnych KOOR powinny używać języka XML (*Link 1*) opracowanego przez World Wide Web Consortium (WC3).

Struktura fitosanitarnej wiadomości XML opiera się na schemacie wiadomości sanitarnych i fitosanitarnych XML (*Link 2*) Centrum Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Ułatwień w Handlu i Biznesu Elektronicznego (UN/CEFACT) oraz na mapowaniu danych XML, które wskazuje, gdzie w schemacie XML należy umieścić dane dotyczące świadectw fitosanitarnych.

Mapowanie fitosanitarnych danych XML umożliwia wygenerowanie elektronicznego świadectwa fitosanitarnego eksportowego (*Link 3*) oraz elektronicznego świadectwa fitosanitarnego reeksportowego (*Link 4*).

2. Zawartość schematu XML

W celu ułatwienia automatycznej elektronicznej komunikacji i przetwarzania danych dotyczących świadectw fitosanitarnych, zachęca się KOOR do stosowania standardowych (zharmonizowanych) terminów, kodów i tekstów dla elementów danych związanych z wiadomościami XML opisującymi elektroniczne świadectwa fitosanitarne.

Należy ograniczyć możliwość wpisywania dowolnego tekstu (tzn. niestandardyzowanego), jeśli dostępne są odpowiednie kody.

W przypadku dat i nazw krajów stosuje się tekst zharmonizowany i nie przewiduje się konieczności stosowania tekstu dowolnego.

W przypadku nazw naukowych roślin i agrofagów, opisów przesyłek, zabiegów, dodatkowych deklaracji i punktów wwozu opracowywane są i będą dostępne obszerne listy zharmonizowanych terminów, kodów i tekstów. W przypadku braku odpowiedniego terminu, tekstu lub wartości, na liście można wstawić tekst dowolny.

Proces zarządzania i aktualizowania list terminów zharmonizowanych jest w trakcie opracowywania i zostanie opisany na stronie internetowej IPPC⁵. KOOR będą proszone o przedkładanie propozycji nowych zharmonizowanych terminów z wykorzystaniem tego procesu.

⁵ <http://www.ippc.int/en/ephyto/ephyto-technical-information/>

W przypadku elementów danych innych niż wymienione powyżej nie jest konieczna harmonizacja terminów i tekstu, dlatego można dopuścić tekst dowolny.

Dalsze szczegóły dotyczące informacji wprowadzanych w odniesieniu do elementów danych w wiadomości XML, przedstawiono w kolejnych podrozdziałach.

2.1 Nazwy krajów

W przypadku nazw krajów (tj. kraju pochodzenia, eksportu, reeksportu, tranzytu i przeznaczenia) zaleca się stosowanie dwuliterowych kodów Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) (*Link 6*).

2.2 Nazwy naukowe roślin i agrofagów

Zaleca się korzystanie z bazy danych nazw naukowych roślin w przesyłce, roślin, z których wytworzono produkty roślinne, oraz agrofagów podlegających przepisom (*Link 7*).

2.3 Opis przesyłki

W opisie przesyłki należy podać rodzaj towaru i rodzaj opakowania. Zaleca się opisywanie towaru przy użyciu terminologii towarów IPPC (*Link 8*). Zaleca się również opisywanie rodzaju opakowania zgodnie z Rekomendacją 21 Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) (*Link 9*).

Inne elementy opisu przesyłki mogą obejmować, w miarę możliwości:

- wagę, objętość i wysokość (zaleca się opisywanie ich zgodnie z Rekomendacją 20 EKG ONZ (*Link 10*))
- zadeklarowany środek transportu (który zaleca się opisać zgodnie z Rekomendacją 19 EKG ONZ (*Link 15*))
- zadeklarowany punkt wwozu i nazwę kraju (zaleca się opisanie go za pomocą kodu ONZ dla miejsc handlu i transportu (UN/LOCODE) (*Link 14*)).

2.4 Zabiegi

Zaleca się określanie rodzajów zabiegów przy użyciu zharmonizowanych terminów IPPC (*Link 11*). Zaleca się podawanie nazw substancji czynnych zgodnych z indeksem pestycydów Kodeksu Żywnościowego (*Link 12*). Inne parametry (np. stężenie, dawkę, temperaturę i czas ekspozycji) zaleca się opisywać zgodnie z Rekomendacją 20 EKG ONZ (*Link 10*).

2.5 Deklaracje dodatkowe

Zalecane standardowe sformułowania do stosowania w deklaracjach dodatkowych podano w Dodatku 2 i poleca się opisywanie ich przy użyciu kodów IPPC dla deklaracji dodatkowych (*Link 13*). Tekst dowolny może być wykorzystany jako uzupełnienie dodatkowych deklaracji wskazanych na stronie internetowej IPPC lub do opisywania dodatkowych deklaracji, które nie zostały znormalizowane.

2.6 Imię i nazwisko upoważnionej osoby

W każdym rodzaju elektronicznego świadectwa fitosanitarnego należy podać imię i nazwisko wydającej je upoważnionej osoby.

3. Mechanizmy bezpiecznej wymiany danych

KOOR są odpowiedzialne za bezpieczeństwo swojego krajowego systemu informatycznego wykorzystywanego do generowania elektronicznych świadectw fitosanitarnych.

Podczas transmisji dane powinny być zaszyfrowane, aby zapewnić bezpieczeństwo i wiarygodność elektronicznej wymiany danych dotyczących świadectw fitosanitarnych pomiędzy KOOR. KOOR powinny stosować bezpieczny protokół z szyfrowaniem co najmniej 128-bitowym.

Przed transmisją dane elektronicznych świadectw fitosanitarnych mogą zostać poddane dodatkowemu szyfrowaniu, które pozostanie niezmienione po transmisji.

Transmisja danych przez Internet z KOOR kraju eksportu do KOOR kraju importu powinna odbywać się z wykorzystaniem bezpiecznych mechanizmów informatycznych (np. Simple Object Access Protocol (SOAP), Secure/Multipurpose Internet Mail Extensions (S/MIME), File Transfer Protocol (FTP), Representative State Transfer (REST)) oraz systemów wzajemnie kompatybilnych.

KOOR kraju eksportu powinna udostępnić eksporterowi faktyczny numer elektronicznego świadectwa fitosanitarnego dla danej przesyłki.

Komunikacja dotycząca statusu wymiany wiadomości pomiędzy KOOR powinna odbywać się zgodnie z zaleceniami ONZ/CEFACT w zakresie standardowych wiadomości.

KOOR są odpowiedzialne za opracowanie i utrzymywanie swoich systemów wymiany elektronicznych danych dotyczących świadectw fitosanitarnych. W przypadku zawieszenia działania mechanizmu wymiany z powodu konserwacji lub nieoczekiwanej awarii systemu, KOOR powinna jak najszybciej powiadomić inne KOOR.

4. Elektroniczne fitosanitarne świadectwo reeksportowe

W przypadku systemów stosujących wyłącznie dokumenty papierowe, oryginał fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub jego poświadczona kopia powinny stanowić załącznik do fitosanitarnego świadectwa reeksportowego. W sytuacji, gdy stosowane są zarówno papierowe, jak i elektroniczne świadectwa fitosanitarne, muszą zostać spełnione następujące wymagania.

4.1 Elektroniczne fitosanitarne świadectwo reeksportowe z oryginalnym fitosanitarnym świadectwem eksportowym w formie elektronicznej

Jeżeli zarówno fitosanitarne świadectwo eksportowe, jak i fitosanitarne świadectwo reeksportowe mają formę elektroniczną, wówczas elektroniczne fitosanitarne świadectwo eksportowe powinno być dołączone elektronicznie do elektronicznego fitosanitarnego świadectwa reeksportowego.

4.2 Elektroniczne fitosanitarne świadectwo reeksportowe z oryginalnym świadectwem fitosanitarnym w formie papierowej

Jeśli oryginalne fitosanitarne świadectwo eksportowe jest w formie papierowej, a fitosanitarne świadectwo reeksportowe w elektronicznej, do elektronicznego fitosanitarnego świadectwa reeksportowego należy dołączyć skan oryginalnego fitosanitarnego świadectwa eksportowego (w formacie PDF lub innym nieedytowalnym).

4.3 Fitosanitarne świadectwo reeksportowe w formie papierowej z oryginalnym świadectwem fitosanitarnym w formie elektronicznej

Jeśli oryginalne fitosanitarne świadectwo eksportowe ma formę elektroniczną, a fitosanitarne świadectwo reeksportowe papierową, elektroniczne fitosanitarne świadectwo eksportowe powinno zostać wydrukowane i poświadczone przez KOOR kraju reeksportu poprzez ostemplowanie, datowanie i kontrasygnatę. Wydrukowana wersja elektronicznego fitosanitarnego świadectwa eksportowego staje się poświadczoną kopią i powinna zostać dołączona w formie papierowej do fitosanitarnego świadectwa reeksportowego.

5. Zarządzanie elektronicznymi świadectwami fitosanitarnymi wydawanymi przez KOOR

5.1 Problemy z dostępem do świadectw

Jeśli KOOR kraju importu nie jest w stanie uzyskać dostępu do elektronicznych świadectw fitosanitarnych, KOOR kraju eksportu powinna ponownie przesłać oryginały elektronicznych świadectw fitosanitarnych na wniosek KOOR kraju importu.

5.2 Zmiana i wymiana

Jeśli po wydaniu elektronicznych świadectw fitosanitarnych jakakolwiek informacja w nich zawarta wymaga zmiany, należy unieważnić oryginalne elektroniczne świadectwa fitosanitarne i wydać zastępcze elektroniczne świadectwa fitosanitarne (*Link 5*) ze zmianami, zgodnie z opisem w niniejszym standardzie.

5.3 Anulowanie wysyłki

Jeśli KOOR kraju eksportu dowie się o przesyłce, która nie została wysłana po wydaniu elektronicznych świadectw fitosanitarnych, powinna unieważnić związane z nią elektroniczne świadectwa fitosanitarne.

5.4 Poświadczona kopia

Poświadczone kopie elektronicznych świadectw fitosanitarnych to wydruki danych elektronicznych świadectw fitosanitarnych, które są poświadczone (opatrzone pieczęcią, datą i kontrasygnatą) przez KOOR w celu potwierdzenia autentyczności danych.

Format wydruków powinien być zgodny ze znormalizowaną treścią wzorów świadectw fitosanitarnych IPPC i powinny być one uznawane za świadectwa fitosanitarne. Jednakże wydruki mogą przybrać formę danych w formacie XML, jeżeli jest to akceptowane przez KOOR kraju importu.

6. Deklarowana nazwa i adres odbiorcy przesyłki

W przypadku świadectw fitosanitarnych w formie papierowej, w polu "Deklarowana nazwa i adres odbiorcy" można użyć określenia "Na zamówienie", jeżeli odbiorca nie jest znany, a KOOR kraju importu zezwala na użycie tego określenia.

W przypadku elektronicznych świadectw fitosanitarnych informacje o przesyłce mogą dotrzeć do kraju importu na długo przed jej przybyciem, co umożliwi weryfikację danych zawartych w elektronicznych świadectwach fitosanitarnych przed wjazdem.

Zamiast korzystać z opcji "Na zamówienie", zachęca się KOOR do wprowadzenia wymagania, aby elektroniczne świadectwa fitosanitarne zawierały nazwisko i adres osoby kontaktowej w kraju importu, odpowiedzialnej za przesyłkę.

Niniejszy dodatek służy wyłącznie do celów referencyjnych i nie stanowi obowiązkowej części niniejszego standardu.

DODATEK 2: Zalecane sformułowania do użycia w deklaracjach dodatkowych

Należy preferować stosowanie następujących sformułowań w fitosanitarnych wymaganiach importowych w deklaracjach dodatkowych: Niniejszy wykaz zawiera jednak przykłady i nie są to wszystkie sformułowania, których można użyć.

1. Przesyłka* została poddana inspekcji, w wyniku której stwierdzono, że jest wolna od (nazwa agrofaga(ów) lub gleby [wskazać]).
2. Przesyłka* została poddana badaniu (można wskazać metodę), w wyniku której stwierdzono, że jest wolna od (nazwa agrofaga(ów)).
3. Podłoże, w którym rosły rośliny zostało poddane badaniu przed ich posadzeniem, w wyniku którego stwierdzono, że jest wolne od (nazwa organizmu(ów)).
4. _____(Nazwa organizmu(ów)) nie jest obecny/nie jest znany z występowania w (nazwa kraju/obszaru).
5. Przesyłka* została wyprodukowana w
obszarze wolnym od (nazwa agrofaga(ów))**
obszarze, na którym występowanie (nazwa agrofaga(ów))
jest ograniczone miejscu produkcji wolnym od (nazwa
agrofaga(ów))** stanowisku produkcji wolnym od (nazwa
agrofaga(ów))**.
6. Miejsce produkcji**/stanowisko/pole** produkcji zostało poddane inspekcji podczas okresu wegetacyjnego (okresów wegetacyjnych)*** i uznane za wolne od (nazwa agrofaga(ów)).
7. Rośliny/rośliny mateczne zostały poddane inspekcji podczas okresu wegetacyjnego (okresów wegetacyjnych)*** i uznane za wolne od (nazwa agrofaga(ów)).
8. Rośliny zostały wyprodukowane *in vitro* (podać rodzaj techniki *in vitro*) i uznane za wolne od (nazwa organizmu(ów)).
9. Rośliny pochodzą od roślin matecznych, które zostały poddane badaniom (można określić metodę) i uznane za wolne od (nazwa agrofaga(ów)).
10. Niniejsza przesyłka* została wyprodukowana i przygotowana do eksportu zgodnie z (nazwa programu/odniesienie do określonego fitosanitarnego wymogu importowego lub porozumienia dwustronnego).
11. Przesyłkę wytworzono z odmian roślin odpornych na (nazwa agrofaga).
12. Rośliny do sadzenia spełniają wymóg (podać poziom(y) tolerancji) określony przez fitosanitarne wymagania importowych dla (podać nazwę agrofaga(ów) niekwarantannowego objętego przepisami).

* Może być określone, jeżeli odnosi się tylko do części.

**W stosownych przypadkach dodać: „włącznie z otaczającą strefą buforową”.

***Można dodać odpowiednią liczbę razy / okresów wegetacyjnych.

IPPC

Międzynarodowa Konwencja Ochrony Roślin (IPPC) to międzynarodowa umowa w zakresie zdrowia roślin mająca na celu ochronę globalne zasoby roślinne i ułatwienie bezpiecznego handlu.

Wizja IPPC zakłada, że wszystkie kraje mają możliwość wdrożenia zharmonizowanych środków zapobiegających zawleczeniu i rozprzestrzenianiu się szkodników oraz minimalizujących wpływ szkodników na bezpieczeństwo żywności, handel, wzrost gospodarczy i środowisko.

Organizacja

- ◆ Istnieje ponad 180 umawiających się stron IPPC.
- ◆ Każda umawiająca się strona posiada krajową organizację ochrony roślin (KOOR) oraz oficjalny punkt kontaktowy ds. IPPC.
- ◆ Utworzono 10 regionalnych organizacji ochrony roślin (ROOP), których zadaniem jest koordynacja KOOR w różnych regionach świata.
- ◆ Sekretariat IPPC współpracuje z właściwymi organizacjami międzynarodowymi w zakresie wspierania budowy potencjału na szczeblu regionalnym i krajowym.
- ◆ Sekretariat funkcjonuje przy Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO).

Sekretariat Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin
ippc@fao.org | www.ippc.int

Organizacja Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa
Rzym, Włochy

